

Україна
Донецький окружний адміністративний суд
У Х В А Л А
про залишення позовної заяви без руху

21 вересня 2021 р.

Справа №200/12070/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Суддя Донецького окружного адміністративного суду Лазарев В.В., розглянувши позовну заяву Шабанова Дениса Ігоровича до Департаменту соціального захисту населення Маріпольської міської ради про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії, -

В С Т А Н О В И В:

16 вересня 2021 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшла позовна заява Шабанова Дениса Ігоровича до Департаменту соціального захисту населення Маріпольської міської ради (далі – УСЗН) про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії.

У відповідності до положень статті 171 Кодексу адміністративного судочинства, суддя після одержання позовної заяви з'ясовує чи подана позовна заява особою, яка має адміністративну процесуальну дієздатність; має представник належні повноваження (якщо позовну заяву подано представником); відповідає позовна заява вимогам, встановленим статтями 160, 161, 172 цього Кодексу; належить позовну заяву розглядати за правилами адміністративного судочинства і чи подано позовну заяву з дотриманням правил підсудності; позов подано у строк, установлений законом (якщо адміністративний позов подано з пропуском встановленого законом строку звернення до суду, то чи достатньо підстав для визнання причин пропуску строку звернення до суду поважними); чи немає інших підстав для повернення позовної заяви, залишення її без розгляду або відмови у відкритті провадження в адміністративній справі, встановлених цим Кодексом.

Згідно частини 1 статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України, позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами.

Відповідно до частини 2 статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України, для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Як вбачається з позовної заяви, позивач зокрема просить зобов'язати нарахувати та стягнути частину одноразової грошової допомоги до 5 травня, передбаченої ч. 5 ст. 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» у розмірі 6800,00 грн. за 2020 рік.

Статтею 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» законодавець встановив виплачувати щорічно до 5 травня учасникам бойових дій грошову допомогу.

Відповідно до частини першої статті 17-1 зазначеного Закону щорічну виплату разової

грошової допомоги до 5 травня в розмірах, передбачених статтями 12-16 цього Закону, здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, через відділення зв'язку або через установи банків (шляхом перерахування на особовий рахунок отримувача) пенсіонерам - за місцем отримання пенсії, а особам, які не є пенсіонерами, - за місцем їх проживання чи одержання грошового утримання.

Частиною четвертою статті 17-1 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» визначено, що особи, які не отримали разової грошової допомоги до 5 травня, мають право звернутися за нею та отримати її до 30 вересня відповідного року, в якому здійснюється виплата допомоги.

Отже, про порушення своїх прав щодо виплати грошової допомоги до 5 травня у меншому розмірі, ніж передбачено Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» позивач повинен був дізнатися у вересні 2020 року.

З відповідним позовом Шабанов Д.І. звернувся до Донецького окружного адміністративного суду 10.09.2021 року, про що свідчить поштовий штамп на конверті. Тобто, позивачем пропущений шестимісячний строк звернення до суду із даним позовом.

Так, з аналізу норм Кодексу адміністративного судочинства України вбачається, що право на звернення до суду не є абсолютним і може бути обмеженим, в тому числі і встановленням строків на звернення до суду за захистом порушених прав.

В силу приписів ст.17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» №3477-IV від 16 квітня 2006 року, суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод та практику Європейського Суду з прав людини як джерело права.

Європейський Суд з прав людини зазначає, що право на суд, одним з аспектів якого є право доступу до суду, не є абсолютним і може підлягати дозволеному за змістом обмеженням, зокрема, щодо умов прийнятності скарг. Такі обмеження не можуть зашкоджувати самій суті права доступу до суду, мають переслідувати легітимну мету, а також має бути обґрунтована пропорційність між застосованими засобами та поставленою метою (рішення у справах: «Стаббіґс та інші проти Великобританії», «Девеер проти Бельгії», «Перетяка та Шереметьєв проти України»).

Заявник зобов'язаний демонструвати готовність брати участь на всіх етапах розгляду, що стосуються безпосередньо його, утримуватися від використання прийомів, які пов'язані із зволіканням у розгляді справи, а також максимально використовувати всі засоби внутрішнього законодавства для прискорення процедури слухання (рішення у справі «Юніон Аліментаріа Сандерс С.А. проти Іспанії»).

Конституційний Суд України у своєму рішенні від 13 грудня 2011 року по справі №17-рп/2011 також визначив, що вжиття заходів для прискорення процедури розгляду справ є обов'язком не тільки держави, а й осіб, які беруть участь у справі.

Інститут строків в адміністративному процесі сприяє досягненню юридичної визначеності у публічно-правових відносинах, а також стимулює учасників адміністративного процесу добросовісно ставитися до виконання своїх обов'язків. Ці строки обмежують час, протягом якого такі правовідносини можуть вважатися спірними та після завершення таких строків, якщо ніхто не звернувся до суду за вирішенням спору, відносини стають стабільними.

У клопотанні про поновлення строку звернення до суду позивач зазначає, що про порушення своїх прав він дізнався з листа від 16 квітня 2021 року. Суд до таких доводів ставиться критично з огляду на наступне.

Як вже зазначалось судом, для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

При цьому слід зазначити, що день, коли особа дізналася про порушення свого права, -

це встановлений доказами день, коли вона дізналась про рішення, дію чи бездіяльність, внаслідок якої відбулося порушення її прав, свобод чи інтересів.

Якщо цей день встановити точно неможливо, строк обчислюється з дня, коли особа повинна була дізнатися про порушення своїх прав (свобод чи інтересів). При цьому «повинна» слід тлумачити як неможливість незнання, припущення про високу вірогідність дізнатися, а не обов'язок особи дізнатися про порушення своїх прав. Зокрема, особа повинна була дізнатися про порушення своїх прав, якщо: особа знала про обставини прийняття рішення чи вчинення дій і не було перешкод для того, щоб дізнатися про те, яке рішення прийняте або які дії вчинені.

Незнання про порушення через байдужість до своїх прав або небажання дізнатися не є поважною причиною пропуску строку звернення до суду, у зв'язку з цим посилання на необізнаність з чинним законодавством не є підставою для поновлення строку.

Доказами того, що особа знала про порушення своїх прав, є, зокрема, умови, за яких особа мала реальну можливість дізнатися про порушення своїх прав.

Винятком з цього правила був би випадок звернення позивачем без зайвих зволікань, в розумний строк після опублікування вищевказаного рішення суду до уповноваженого органу із заявою про надання позивачу відповідної інформації.

Відповідно, у такому випадку позивач вважався б таким, що дізнався про порушення своїх прав після отриманні відповіді на свою заяву, чи після закінчення встановлених Законом України «Про звернення громадян» строку надання відповіді на таку заяву.

Аналогічна правова позиція висловлена Верховним Судом у постанові від 31.03.2021 року у справі №240/12017/19.

При цьому суддя враховує, що чинним законодавством не надано правового визначення поняттю «розумний строк», однак зазначає, що такий не повинен перевищувати строку звернення до суду з відповідною позовною заявою, яким у спірних правовідносинах є шість місяців.

Суд зазначає, що разова грошова допомога до 5 травня є періодичним платежем, а отже позивач про розмір такої допомоги повинен був дізнатися під час її отримання.

Таким чином, позивачу необхідно надати заяву про поновлення строку звернення до адміністративного суду із відповідними доказами в обґрунтування поважності причин пропуску такого строку.

Згідно частини 1 статті 123 Кодексу адміністративного судочинства України, у разі подання особою позову після закінчення строків, установлених законом, без заяви про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду, або якщо підстави, вказані нею у заяві, визнані судом неповажними, позов залишається без руху. При цьому протягом десяти днів з дня вручення ухвали особа має право звернутися до суду з заявою про поновлення строку звернення до адміністративного суду або вказати інші підстави для поновлення строку.

Згідно з частиною 1 статті 169 КАС України суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, встановлених статтями 160, 161 цього Кодексу, протягом п'яти днів з дня подання позовної заяви постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху.

Приймаючи до уваги вищенаведене, позовна заява підлягає залишенню без руху із наданням позивачу строку для усунення вказаних недоліків, шляхом надання заяви про поновлення строку звернення до адміністративного суду із відповідними доказами в обґрунтування поважності причин пропуску такого строку.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст.ст. 122, 123 Кодексу адміністративного судочинства України, -

У Х В А Л И В:

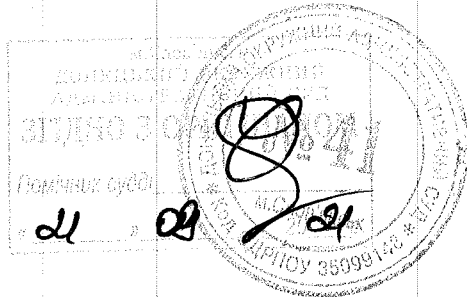
Позовну заяву Шабанова Дениса Ігоровича до Департаменту соціального захисту населення Маріопольської міської ради про визнання дій протиправними та зобов'язання

вчинити певні дії - залишити без руху і встановити позивачу строк для усунення виявлених недоліків позовної заяви протягом десяти днів з дня вручення копії цієї ухвали шляхом надання:

- заяви про поновлення строку звернення до адміністративного суду із відповідними доказами в обґрунтування поважності причин пропуску такого строку.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання суддею та оскарженню не підлягає.

Суддя

В.В. Лазарев

*306*4907528*1*2*